

<i>Ai</i> —	произнося се като <i>e</i> : <i>aimer</i> (еме) любъж
<i>Au</i> — „ — „	като <i>o</i> : <i>autorité</i> (оторите) власть
<i>Ei</i> — „ — „	<i>e</i> : <i>peine</i> , (пенъ) трудъ.
<i>Eu</i> — „ — „	<i>ю</i> българск: <i>jeun</i> (жеунъ) младъ.
<i>Eau</i> — „ — „	<i>o</i> : <i>les eaux</i> (лез-о) води-тѣ
<i>Oi</i> — „ — „	<i>ya</i> : <i>la loi</i> , (ла луа) законъ.
<i>Ou</i> — „ — „	<i>y</i> : <i>genou</i> , (жну) колѣно.
<i>Oe</i> — „ — „	<i>eo, eu</i> : <i>oecumenique</i> , (еокюменикъ) вселенскій.
<i>Ae</i> — „ — „	<i>e</i> , но само въ гръцки слова употребляемо както: <i>aegilops</i> (ежилопсъ) козяно око.

Забѣлежка) Букви-тѣ, които не изложихмы както: **В**, **Д**, **К**, **Л**, и проч: произносятъ също като български-тѣ **б**, **д**, **к**, **л**, по тѣзи причинѣ не рачихмы да гы забѣлѣжимъ.

ЧАСТЬ ПѢРВА

СЛОВОПРОИЗВЕДЕНИЕ.

ГЛАВА ПѢРВА

Пѣрва часть на речь-та:

ЧЛЕНЪ— (*l'article.*)

Членове-тѣ въ френскій язикъ сѫ 1) опредѣлителни и 2) неопределителни.

1). Определителни-тѣ членове (*les articles définis*) сѫ малки слова, които сами отъ себе си нищо не означаватъ; но поставени предъ едно сѫществително, служатъ да му опредѣлятъ смисль-тѣ. Определителни-тѣ членове, сѫ прости и сложни. Прости-тѣ сѫ **le**, **la**, **les**; (тѣ, **ta**, **to**,